

de paagældende kunne tilvejebringe i alt Fald en Del af den Sum, som er nævnt som Betingelse for, at vi overhovedet skulle give noget, nemlig 35,000 Kr. Der maatte i alt Fald være tilvejebragt, synes mig, de Penge, som ere nødvendige til de forberedende Arbejder ved Udstillingen, og jeg foreslaar altsaa, at man i Aar nægter Bevillingen, saaledes at Spørgsmaalets Afgørelse udsættes til næste Aar.

Th. Nielsen: Sa desværre have vi hørt af den ærede Ordfører for Flertallet (Steffensen), og af det ærede 4de Medlem for 7de Kredts (Madsen-Møggdal), at de fremdeles ere lige haarde over for denne lille Bevilling, der foreslaas her til Forberedelse af en Udstilling af Kvindearbejder. I Mod sætning til begge de Herrer finder jeg denne Bevilling særlig vel begrundet, og jeg synes, at det er en af de bedst begrundede Bevillinger af den Slags, som vi overhovedet give. Jeg savner aldeles ikke nogen Plan. Der har været givet en fuldstændig Oversigt over, hvorledes Pengene tænkes anvendte, og jeg synes, at det maa være i høj Grad af Interesse at komme til at se, hvad Kvinder have leveret og præsteret i Fortiden, og derved kunne komme til at gøre en interessant Sammenligning. Da det ærede 4de Medlem for 7de Kredts bemærkede, at de kunde vente indtil det Aar, da Udstillingen skal finde Sted, og at man ikke ved, naar dette bliver, skal jeg sige, at der foreligger, mig bekendt, ikke andet end, at det er aldeles sikkert, at Udstillingen, hvis ikke uventede Ting indtræffe, vil blive afholdt i Sommeren 1895. Naar det ikke allerede sker i Aar, turde Folketinget bære en Del af Ansvarret derfor, idet Forslaget paa Opfordring blev taget tilbage ved 2den Behandling, hvilket gjorde, at man ikke kunde blive særdig. Naar det ærede 4de Medlem for 7de Kredts henviste til, at det kunde naas næste Aar, vil jeg dog spørge ham om, med hvilken Udstilling vi have baaret os ad paa den Maade? Mig bekendt er man endogsaa meget fremmelig med at give Bevilling til Udstillinger længe, før de afholdes. Hvorfor skulle vi stille os saa rigoristisk over for dette Forlangende? Det forstaar jeg ikke. Jeg anbefaler derfor paa det varmeste denne Bevilling, og jeg haaber at kunne fremsætte denne Opfordring om at tiltræde Forslaget paa mine ærede Meningsfællers Vegne.

Bjerre: Jeg vil blot motivere min forandrede Stemmeafgivning med et Par Ord. Da den højstærede Formand i Forgaars oplæste Vædringsforslaget paa dette

Punkt, havde jeg indladt mig i Samtale med min Nabo til venstre og tog derfor fejl af Afstemningspunktet og stemte mod det, skønt det var min Mening at stemme for det. Det var altsaa en Misforstaaelse, og jeg stemmer for Forslaget i Dag.

Casperfen: Aldeles bortset fra, hvorledes jeg under andre Forhold vilde stille mig til denne Bevilling, altsaa rent sagligt set, vil jeg her være med til at stemme for den af politiske Grunde. Det forekommer mig nemlig, at det er et alt for lille Spørgsmaal at tage op nu, naar Folketinget har indsat denne Bevilling. Det drejer sig om 5,000 Kr., og det forekommer mig, at det er for smaat for Landstinget at forandre det, naar Folketinget i Forvejen har sat det ind. Altsaa, alene den Grund er nok for mig til at stemme for den lille Bevilling.

Stilling: Jeg kunde ganske vist ikke vente, at den ærede Ordfører vilde stille sig velvillig til den Sag her, men jeg maa dog maasse bemærke, at det er den første Udstilling, der bliver arrangeret af Kvinder ubelukkende for at vise, hvad Kvinderne kunne præstere paa alle Omraader, og give en historisk Oversigt over hele Kvindesbevegelsen indtil vore Dage. Dertil kommer, at paa en Tid, hvor der er saa megen Tale om Kvindesagen, forekommer det mig mindre hensynsfuldt at stille sig saaledes over for denne Sag. Det høje Landsting har jo ved andre Lejligheder ikke været særlig velvillig stemt over for Kvindernes Forlangender. Nu var her en Anledning til at komme dem noget i Møde. — Maatte jeg da ogsaa maa gøre en Bemærkning til den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kredts. Han sagde, at han vilde ellers være venlig stemt over for, hvad Kvinder maatte ønske paa andre Omraader. Her er dog den første Anledning for Kvinder til at faa Lov til at vise, hvad de kunne præstere, og de bede om et forholdsvis ringe Bidrag, efter at der er og vil blive bragt store, haade personlige og pekuniære, Ofre. At udsætte Bevillingen til næste Aar, vilde maasse være det samme som at slaa Sagen ihjel. Der kræves saa store Forberedelser, at Komiteen maa være sikker paa den Støtte, de tiltrænge. — Det forekommer ogsaa mig, ligesom flere andre af de ærede Talere, at naar Regeringen har stillet sig saa venlig til denne Sag, og den er gaaet igennem i Folketinget, vilde det være mindre rigtigt af os ikke at stille os en lille Smule velvillig til den Sag. Jeg er overbevist om, at selv det ærede Finansudvalg vilde, om denne Sag skulde gaa dem imod,